

BX 890

S 8

V. 9

INDEX

LIBRORUM ET CAPITUM

HUJUS VOLUMINIS.

LIBER VI.

DE ESSENTIA GRATIE, SEU JUSTITIE HABITALIS.

- CAP. I. Utrum inter dona gratiae gratum facientis detur aliquod creatum et intrinsece inhærens homini, et absque operatione permanens? 2
CAP. II. Cujus generis sit hæc gratia creata permanens absque operatione? 8
CAP. III. An sit de fide certum dari justis dona gratiae habitualia ab actibus distincta, et sine illis permanentia? 12
CAP. IV. An gratia habitualis includat habitus seu virtutes infusas? 20
CAP. V. An habitus infusus sit tota ratio proxima et per se efficiendi actum infusum? 25
CAP. VI. Utrum habitus infusus, vel potentia, sit principialis causa proxima actus supernaturalis? 32
CAP. VII. Utrum potentia habitu infuso prædicta sit causa principalis sui actus? 40
CAP. VIII. Utrum infundantur justis tres virtutes Theologales, habitualiter in eis manentes? 45
CAP. IX. Utrum ad gratiam habitualem virtutes etiam morales, seu Cardinales per se infusæ pertineant? 54
CAP. X. Utrum præter virtutes omnes infundantur cum gratia habituali dona Spiritus Sancti, quæ sint etiam habitus supernaturales a virtutibus distincti? 62
CAP. XI. Utrum præter habitus operativos detur justis habitualis gratia ab illis distincta et in ipsa anima substantia immediate infusa, tractaturque sententia negans. 67
CAP. XII. Gratiam esse formam a charitate realiter distinctam verius judicatur. 70
CAP. XIII. Fundamentis prioris sententiae satisfit. 76
CAP. XIV. Utrum circa objecta, seu materias habitualium infusorum dentur aliqui habitus acquisiti, quasi annexi, vel concomitantes habitus infusos? 83

LIBER VII.

DE JUSTIFICATIONE, SEU SANCTIFICATIONE HOMINIS, PROUT EST EFFECTUS FORMALIS GRATIE HABITALIS.

DE FORMALI EFFECTU GRATIE HABITALIS, QUI HOMINIS SANCTIFICATIO, JUSTIFICATIO, AUT INTERNA-RENOVATIO DICI POTEST.

CAP. I. Utrum forma gratiae intrinsece, et per se, ac

- vi sua connaturali faciat hominem gratum et quidnam id sit? 92
CAP. II. Utrum forma gratiae ex sua natura hominem filium Dei adoptivum, et haeredem vitæ aeternæ, seu ad supernaturalem beatitudinem acceptum constituant? 105
CAP. III. An possit Deus hominem sibi gratum reddere, eumque in filium et haeredem gloriæ adoptare, sine intrinseca qualitate gratiae inhærentis? 109
CAP. IV. Utrum homo qualitate gratiae affectus possit non esse gratus Deo, neque filius ejus adoptivus? 116
CAP. V. Utrum gratia habitualis aliquam majorem vim, vel dignitatem ad hominem gratificandum ex Christo habeat? 118
CAP. VI. Utrum justificatio sit effectus formalis gratiae positivus, et quid proprie verbum justificandi, et justificatio significet? 122
CAP. VII. Utrum aliqua gratia homini inhærens positivum justificationis effectum ex sua intrinseca natura formaliter ei conferat? 130
CAP. VIII. An forma justificans sit habitus vel actus, vel uterque simul? 144
CAP. IX. Utrum gratia, qua formaliter justificamur, sit unus simplex habitus, vel plurimum collectio? 158
CAP. X. Utrum in justificatione hominis vera peccatorum remissio fiat? 165
CAP. XI. Utrum justificatio et remissio peccati idem omnino sint, vel sint duo in re distincta, et inseparabiliter conjuncta? 173
CAP. XII. Utrum remissio mortalis peccati sit effectus formalis, et connaturalis justitiae inhærentis? 182
CAP. XIII. Utrum actus inhærentis justitiae, saltem perfecta dictionis Dei, vel contritionis, ex natura sua formaliter excludat peccatum sine alia remissione Dei? 188
CAP. XIV. Utrum actus perfectus infusæ dictionis Dei vel contritionis sit forma cui, propter valorem aut perfectionem suam, remissio peccatorum connaturaliter debeatur, et ideo dici possit formaliter excludere peccatum? 203
CAP. XV. An forma necessaria ad excludendum peccatum sit proprius habitus infusus, et ab anima ejusque potentie realiter distinctus? 230
CAP. XVI. Quænam sit habitualis forma infusa formaliter excludens peccatum? 234
CAP. XVII. An solus habitus sit integra forma expellens peccatum, vel actum etiam requirat? 238
CAP. XVIII. Utrum actualis justitia possit infundi pec-

FONDO BIBLIOTÉCA PÚBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEÓN

- catori de potentia Dei absoluta, sine remissione peccati mortalis? 241
CAP. XIX. An de absoluta potentia possit Deus non privare habitibus gratiae et virtutum hominem, dum adhuc mortaliter peccat? 244
CAP. XX. An possit Deus conservare vel infundere justitiam in homine qui peccavit mortaliter, non remittendo ei peccatum? 252
CAP. XXI. Utrum de potentia Dei absoluta possit peccatum mortale sine actu peccatoris, per solam infusionem habitus, remitti? 265
CAP. XXII. Utrum, sine habitibus gratiae, per solos actus possit Deus de absoluta potentia sua peccatum mortale remittere? 273
CAP. XXIII. An sine ulla mutatione physica in peccatore facta possit ei peccatum mortale remitti? 283
CAP. XXIV. An remissio venialis peccati ad effectum formalem gratiae habitualis semper vel aliquando pertineat? 292
CAP. XXV. Utrum justificatio sit maximum et miraculosum opus Dei? 301

LIBER VIII.

- DE CAUSIS HABITUALIS GRATIE, TOTAE JUSTIFICATIONIS MUTATIONE, AC ORDINE IPSIUS.**
- CAP. I.** Quae sit causa finalis gratiae habitualis seu nostrae justificationis? 308
CAP. II. Utrum gratia veram causam materialem habeat, et ideo per creationem non fiat? 313
CAP. III. Utrum solus Deus sit causa efficiens gratiae? 318
CAP. IV. Utrum habitus virtutis infusae suis actibus producatur? 323
CAP. V. An ad habitualem gratiam dispositio aliqua physica seu per modum actus primi praecedere possit, vel tantum moralis, et per modum actus secundi? 329
CAP. VI. Utrum ad infusionem quae in justificatione impii fit, aliquis actus peccatoris per modum præviae dispositionis remolare, aut proximae necessarius sit? 333
CAP. VII. Utrum actum ad gratiam disponentem, supernaturalem esse et ab auxilio gratiae elici oporteat? 338
CAP. VIII. Utrum actum quo se homo ad gratiam disponit a libero arbitrio elicere possit? 343
CAP. IX. Utrum dispositio ad justitiam sit vera causa moralis, et in illo ordine materialis causa gratiae habitualis et remissionis peccati? 348
CAP. X. Expenditur locus *Luc.*: Remittuntur ei peccata multa, quia dilexit multum, in confirmationem doctrinæ superiori capite tradita. 355
CAP. XI. Utrum actus qui est ultima dispositio ad gratiam habitualis sit effectus ejusdem gratie, ab aliquo, scilicet, habitu infuso elicitus, et affirmans sententia proponitur? 363
CAP. XII. Ultimam dispositionem ad habitualem gratiam, non fieri ab habitu late probatur. 366
CAP. XIII. Fundamenta contrariae sententiae satisfit. 379
CAP. XIV. Quae fuerit *D. Thomæ* sententia circa effectuonem gratiae habitualis in actum proxime ad illam disponentem? 285
CAP. XV. Utrum prima dispositio ad justificationem necessaria, sit actus fidei et intellectus? 389
CAP. XVI. Quae fides seu cuius objecti sit fides justificans? 392
CAP. XVII. Utrum præter fidem aliquis motus liberi arbitrii sit necessaria dispositio ad justitiam? 397

- CAP. XVIII.** An spes sit dispositio ad justitiam, et quae illa sit? 399
CAP. XIX. Quanta sit necessitas actus spei ad justificationem, et an sit major quam timoris? 404
CAP. XX. De ceteris actibus voluntatis qui ad justitiam obtainendam peccatorem disponunt, ac necessarii vel utiles sunt. 409
CAP. XXI. Communibus objectionibus haereticorum contra dispositionem ultimam ad justitiam satisfit. 417
CAP. XXII. Quo sensu dicit Paulus hominem non justificari ex operibus, et non contradic Jacobo diventi hominem ex operibus justificari? 427
CAP. XXIII. Utrum in opere justificationis aliquis ordo seu successio temporis necessaria sit? 440
CAP. XXIV. Utrum in opere justificationis ordo naturæ intercedat? 446

LIBER IX.

- DE AUGMENTO AC PERFECTIONE JUSTITIE, SEU GRATIE, EJUSQUE CERTITUDINE.**

- CAP. I.** Utrum gratia in sanctis hominibus per bona eorum opera in hac vita augeri possit, et consequenter an in diversis personis eodem tempore, vel in eadem pro diversis temporibus, gratia possit esse inæqualis? 453
CAP. II. Utrum hoc justitiae augmentum per infusionem habitualium fiat, et consequenter quomodo fiat? 458
CAP. III. Utrum gratia viae per omnia, et singula bona opera justorum augeatur? 464
CAP. IV. Utrum, quoties augetur gratia per actus meritorios, charitas et ceteræ virtutes infuse simul augeantur? 484
CAP. V. Utrum gratia viatoris possit semper augeri, vel in hoc aliquem terminum habeat? 490
CAP. VI. Utrum justi in hac vita possint semper in gratia crescere, et intra quem terminum? 494
CAP. VII. Utrum in hominibus lapsis et viatoribus possit gratia ita crescere, ut somitem etiam peccati omnino extinguat? 500
CAP. VIII. Utrum homo possit in tota vita non peccare venialiter per gratiam, que secundum ordinariam legem a Deo statutam hominibus communicatur? 510
CAP. IX. Utrum justi in hac vita ad eam justitiae perfectionem, qua de sua justitia certi certitudine fidei reddantur, pervenire possint? 524
CAP. X. An possint justi esse certi, saltem certitudine Theologica, sive hæc sit naturalis, sive supernaturalis? 539
CAP. XI. An ex perfectione vite ac operum justitiae possit interdum justus esse moraliter certus de sua gratia, et in quo gradu? 546
CAP. XII. Utrum homo fidelis possit vel teneatur certa fide credere se veram fidem ac spem habere? 553

LIBER X.

- DE CONSERVATIONE GRATIE HABITUALIS, AC PERSEVERANTIE DONO.**

- CAP. I.** Utrum ad conservationem gratiae ex parte hominis bona opera necessaria sint? 570
CAP. II. Quid sit ad gratiae conservationem ex parte Dei necessarium? 571
CAP. III. Utrum quilibet justus possit in gratia diu perseverare, si velit? 577
CAP. IV. Utrum perseverantia in gratia usque ad

LIBRORUM ET CAPITUM.

- mortem, semper et in omnibus speciale donum gratiae sit? 581
CAP. V. Quid sit donum perseverandi usque in finem, quidve ultra potestatem perseverandi addat? 590
CAP. VI. Utrum donum perseverantiae sit ejusdem rationis in omnibus, vel aliquam partitionem seu diversitatem admittat? 593
CAP. VII. Utrum perseverantiae donum ex libero arbitrio recipientis pendeat? 598
CAP. VIII. Utrum donum perseverantiae hominem in gratia confirmet, aut quomodo a dono confirmationis in gratia distinguatur. 607
CAP. IX. Utrum homo in statu innocentiae et Angeli viatores speciali dono gratiae ad perseverandum indigerint. 619

LIBER XI.

DE PERPETUITATE GRATIE, VEL AMMISSIONE.

- CAP. I.** Utrum gratia semel habita perpetua sit et in-

